

Lag om ändring i polisdatalagen (2010:361);

SFS 2014:597

Utkom från trycket
den 27 juni 2014

utfärdad den 12 juni 2014.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om polisdatalagen (2010:361)
dels att nuvarande 1 kap. 2 a–4 §§ ska betecknas 1 kap. 4–7 §§,
dels att rubriken närmast efter 4 kap. 10 § ska lyda ”Fingeravtrycks- och
signalementsregister”
dels att 1 kap. 2 och 7 §§, 2 kap. 4, 5, 8, 9, 12, 16–18 §§, 3 kap. 2 och 8 §§,
4 kap. 1, 10, 11–15, 17–19 och 21 §§ och 5 kap. 1 och 2 §§ ska ha följande
lydelse,
dels att det ska införas en ny paragraf, 1 kap. 3 §, och en ny rubrik närmast
före 1 kap. 7 § av följande lydelse,
dels att det ska införas en ny rubrik närmast före 1 kap. 6 § som ska lyda
”Lagens tillämpning på juridiska personer”.

1 kap.

2 §² Denna lag gäller vid behandling av personuppgifter i

1. brottsbekämpande verksamhet vid Polismyndigheten, i Nationellt foren-
siskt centrum dock endast vid behandling av personuppgifter i särskilda regis-
ter enligt 4 kap.,
2. brottsbekämpande verksamhet vid Säkerhetspolisen i den utsträckning
som anges i detta kapitel och i 5 kap., och
3. polisiär verksamhet vid Ekobrottsmyndigheten.

Lagen gäller för sådan behandling av personuppgifter som är helt eller delvis
automatiserad. Lagen gäller även för annan behandling av personuppgifter,
om uppgifterna ingår i eller är avsedda att ingå i en strukturerad samling av
personuppgifter som är tillgängliga för sökning eller sammanställning enligt
särskilda kriterier.

3 § Denna lag gäller inte vid behandling av personuppgifter enligt

1. vapenlagen (1996:67),
2. lagen (1998:620) om belastningsregister,
3. lagen (1998:621) om misstankeregister,
4. lagen (2000:344) om Schengens informationssystem,
5. lagen (2006:444) om passagerarregister, eller
6. lagen (2010:362) om polisens allmänna spaningsregister.

¹ Prop. 2013/14:110, bet. 2013/14:JuU23, rskr. 2013/14:262.

² Ändringen innebär bl.a. att andra och tredje styckena upphävs.

7 § I 2 kap. finns allmänna bestämmelser om behandling av personuppgifter.

För personuppgifter som görs eller har gjorts gemensamt tillgängliga gäller även 3 kap.

För personuppgifter som behandlas i register över DNA-profiler, fingeravtrycks- och signalementsregister, penningtvättsregister eller i det internationella registret, gäller 4 kap. i stället för 3 kap.

I 5 kap. finns bestämmelser om behandlingen av personuppgifter i Säkerhetspolisens verksamhet.

2 kap.

4 § Polismyndigheten är personuppgiftsansvarig för den behandling av personuppgifter som myndigheten utför och den behandling som utförs i polisiär verksamhet vid Ekobrottsmyndigheten.

5 § Polismyndigheten ska utse ett eller flera personuppgiftsombud.

Myndigheten ska anmäla till tillsynsmyndigheten enligt personuppgiftslagen (1998:204) när ett personuppgiftsombud utses eller entledigas.

8 § Personuppgifter som behandlas enligt 7 § får även behandlas när det är nödvändigt för att tillhandahålla information som behövs i

1. brottsbekämpande verksamhet hos Säkerhetspolisen, Ekobrottsmyndigheten, Åklagarmyndigheten, Tullverket, Kustbevakningen och Skatteverket,

2. brottsbekämpande verksamhet hos utländsk myndighet eller mellanfolklig organisation,

3. sådan verksamhet hos Polismyndigheten som avser handräkningsuppdrag,

4. annan verksamhet som Polismyndigheten ansvarar för, om det finns särskilda skäl att tillhandahålla informationen,

5. verksamhet hos Kriminalvården för att förebygga brott och upprätthålla säkerheten, eller

6. en myndighets verksamhet

a) om det enligt lag eller förordning åligger Polismyndigheten att bistå myndigheten med viss uppgift, eller

b) om informationen tillhandahålls inom ramen för myndighetsöverskridande samverkan mot brott.

Personuppgifter som behandlas enligt 7 § får även behandlas om det är nödvändigt för att tillhandahålla information till riksdagen och regeringen samt, i den utsträckning skyldighet att lämna uppgifter följer av lag eller förordning, till andra.

Regeringen meddelar föreskrifter om att personuppgifter som behandlas enligt 7 § och som avser efterlysta personer och avlägsnanden ur landet får behandlas för att tillhandahålla information till vissa särskilt angivna myndigheter och att uppgifter som behandlas i en förundersökning får tillhandahållas konkursförvaltare.

I ett enskilt fall får personuppgifter som behandlas enligt 7 § även behandlas för att tillhandahålla information för något annat ändamål än de som anges

i första–tredje styckena, under förutsättning att ändamålet inte är oförenligt med det ändamål för vilket uppgifterna samlades in. **SFS 2014:597**

9 § Personuppgifter får behandlas om

1. det är nödvändigt för diarieföring, eller
2. uppgifterna har lämnats till Polismyndigheten eller Ekobrottsmyndigheten i en anmälan eller liknande och behandlingen är nödvändig för handläggningen.

12 § Personuppgifter får inte bevaras under längre tid än vad som behövs för något eller några av de i lagen angivna ändamålen.

I följande bestämmelser anges hur länge uppgifter som behandlas automatiserat längst får bevaras:

1. 13 § om uppgifter som inte har gjorts gemensamt tillgängliga,
 2. 3 kap. 9–13 §§ om uppgifter i ärenden om utredning eller beivrande av brott som har gjorts gemensamt tillgängliga,
 3. 3 kap. 14 och 15 §§ om andra uppgifter som har gjorts gemensamt tillgängliga än som anges i 2,
 4. 4 kap. 7 § om uppgifter i register över DNA-profiler,
 5. 4 kap. 14–16 §§ om uppgifter i fingeravtrycks- och signalementsregister,
 6. 4 kap. 20 § om uppgifter i penningtvättsregister, och
 7. 4 kap. 22 § om uppgifter i det internationella registret.
- Regeringen meddelar föreskrifter om digital arkivering.

16 § Säkerhetspolisen, Ekobrottsmyndigheten, Åklagarmyndigheten, Tullverket, Kustbevakningen och Skatteverket har, trots sekretess enligt 21 kap. 3 § första stycket och 35 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), rätt att ta del av personuppgifter som har gjorts gemensamt tillgängliga, om den mottagande myndigheten behöver uppgifterna i sin brottsbekämpande verksamhet.

Första stycket gäller inte uppgifter som behandlas i särskilda register enligt 4 kap.

17 §³ Säkerhetspolisen, Ekobrottsmyndigheten, Åklagarmyndigheten, Tullverket och Kustbevakningen har, trots sekretess enligt 21 kap. 3 § första stycket och 35 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), rätt att ta del av uppgifter om huruvida personer förekommer i register över DNA-profiler som regleras i 4 kap., om den mottagande myndigheten behöver uppgifterna i sin brottsbekämpande verksamhet.

18 § Säkerhetspolisen, Ekobrottsmyndigheten, Tullverket, Kustbevakningen och Skatteverket har, trots sekretess enligt 21 kap. 3 § första stycket och 35 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), rätt att ta del av personuppgifter som behandlas i fingeravtrycks- och signalementsregister enligt 4 kap. 11–17 §§, om den mottagande myndigheten behöver uppgifterna i sin brottsbekämpande verksamhet.

³ Senaste lydelse 2014:404. Ändringen innebär bl.a. att andra stycket upphävs.

3 kap.**2 §** Följande personuppgifter får göras gemensamt tillgängliga:

1. Uppgifter som kan antas ha samband med misstänkt brottslig verksamhet, om den misstänkta verksamheten

a) innefattar brott för vilket är föreskrivet fängelse i ett år eller däröver, eller

b) sker systematiskt.

2. Uppgifter som behövs för övervakningen av en person, om han eller hon

a) kan antas komma att begå brott för vilket är föreskrivet fängelse i två år eller däröver, och

b) är allvarligt kriminellt belastad eller kan antas utgöra ett hot mot andras personliga säkerhet.

3. Uppgifter som förekommer i ett ärende om utredning eller beivrande av brott.

4. Uppgifter som behövs för att fullgöra vad som följer av internationella åtaganden, om det krävs för att den aktuella förpliktelsen ska kunna fullgöras.

5. Uppgifter som har rapporterats till Polismyndighetens ledningscentraler.

DNA-profiler får inte göras gemensamt tillgängliga. Att sådana uppgifter får behandlas i särskilda register följer av 4 kap.

Tillgången till uppgifter som görs gemensamt tillgängliga med stöd av första stycket 2 ska begränsas till särskilt angivna tjänstemän som har till uppgift att arbeta med övervakningen. Information om att en person är föremål för övervakning får dock göras tillgänglig för andra.

8 § Säkerhetspolisen, Ekobrottsmyndigheten, Åklagarmyndigheten, Tullverket, Kustbevakningen och Skatteverket får medges direktåtkomst till personuppgifter i polisens brottsbekämpande verksamhet. Direktåtkomsten får endast avse personuppgifter som har gjorts gemensamt tillgängliga.

En myndighet som medgetts direktåtkomst ansvarar för att tillgången till personuppgifter begränsas till vad varje tjänsteman behöver för att kunna fullgöra sina arbetsuppgifter.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om omfattningen av direktåtkomsten samt om behörighet och säkerhet.

4 kap.

1 §⁴ Polismyndigheten får i den brottsbekämpande verksamheten föra register över DNA-profiler (DNA-registret, utredningsregistret och spårregistret) i enlighet med 2–10 §§. Dessa register får även föras för att underlätta identifiering av avlidna personer.

I lagen (2014:400) om Polismyndighetens elimineringsdatabas finns bestämmelser om elimineringsdatabasen.

10 §⁵ Säkerhetspolisen, Ekobrottsmyndigheten, Åklagarmyndigheten, Tullverket och Kustbevakningen får medges direktåtkomst till register över DNA-profiler som regleras i detta kapitel.

⁴ Senaste lydelse 2014:404.

⁵ Senaste lydelse 2014:404.

En myndighet som medgetts direktåtkomst ansvarar för att tillgången till personuppgifter begränsas till vad varje tjänsteman behöver för att kunna fullgöra sina arbetsuppgifter.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om omfattningen av direktåtkomsten samt om behörighet och säkerhet.

11 § Polismyndigheten får föra fingeravtrycks- och signalementsregister i enlighet med 12–17 §§. Dessa register får även föras för att underlätta identifiering av okända personer.

12 § I fingeravtrycks- och signalementsregister får uppgifter behandlas om en person som

1. är misstänkt eller dömd för brott och som har varit föremål för åtgärd enligt 28 kap. 14 § rättegångsbalken, eller
2. har lämnat fingeravtryck enligt 19 § lagen (1991:572) om särskild utlänningskontroll.

Uppgifter om fingeravtryck som inte kan hänföras till en identifierbar person får behandlas om uppgiften kommit fram i en utredning om brott.

Uppgifter om fingeravtryck får även behandlas om det behövs för att fullgöra internationella åtaganden.

I fingeravtrycks- och signalementsregister får inte uppgifter behandlas som har lämnats av en person under femton år enligt 36 § första stycket 2 lagen (1964:167) med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare.

12 a §⁶ Utöver vad som anges i 12 § får i fingeravtrycks- och signalementsregister uppgifter behandlas om en person som har dömts för brott i en annan medlemsstat inom Europeiska unionen och vars fingeravtrycks- eller signalementsuppgifter har överförts hit med stöd av artikel 4.2 i rådets rambeslut 2009/315/RIF av den 26 februari 2009 om organisationen av medlemsstaternas utbyte av uppgifter ur kriminalregistret och uppgifternas innehåll. Sådana uppgifter får dock endast behandlas om det för motsvarande gärning i Sverige är föreskrivet fängelse i ett år eller däröver och den som uppgifterna avser vid tidpunkten för gärningen hade fyllt femton år.

13 § Fingeravtrycks- och signalementsregister får innehålla uppgifter om

1. fingeravtryck,
2. signalement,
3. fotografi,
4. videoupptagning,
5. identifieringsuppgifter,
6. ärendenummer, och
7. brottskod.

14 §⁷ Uppgifter i fingeravtrycks- och signalementsregister om en misstänkt person ska gallras senast tre månader efter det att uppgifter om personen gallrats ur misstankeregistret som förs enligt lagen (1998:621) om misstanke-

⁶ Senaste lydelse 2012:763.

⁷ Senaste lydelse 2014:409.

register och ur belastningsregistret som förs enligt lagen (1998:620) om belastningsregister.

Uppgifter som inte kan hänföras till en identifierbar person ska gallras senast trettio år efter registreringen. Sådana uppgifter ska dock gallras senast sjuttio år efter registreringen om uppgifterna hänför sig till utredningar om

1. mord eller dråp enligt 3 kap. 1 eller 2 § brottsbalken,
2. folkmord, brott mot mänskligheten eller grov krigsförbrytelse enligt 1, 2 eller 11 § lagen (2014:406) om straff för folkmord, brott mot mänskligheten och krigsförbrytelser,
3. terroristbrott enligt 3 § 1 eller 2 jämförd med 2 § lagen (2003:148) om straff för terroristbrott, eller
4. försök till dessa brott.

15 § Uppgifter i fingeravtrycks- och signalementsregister som behandlas för att fullgöra ett internationellt åtagande ska gallras när uppgifterna inte längre behövs för ändamålet med behandlingen.

Uppgifter om personer som har lämnat fingeravtryck med stöd av lagen (1991:572) om särskild utlänningskontroll ska gallras senast tio år efter registreringen.

17 § Säkerhetspolisen, Ekobrottsmyndigheten, Tullverket, Kustbevakningen och Skatteverket får medges direktåtkomst till personuppgifter i fingeravtrycks- och signalementsregister.

En myndighet som medgetts direktåtkomst ansvarar för att tillgången till personuppgifter begränsas till vad varje tjänsteman behöver för att kunna fullgöra sina arbetsuppgifter.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om omfattningen av direktåtkomsten samt om behörighet och säkerhet.

18 § Polismyndigheten får föra penningtvätsregister. Personuppgifter får behandlas i penningtvätsregister om det behövs för att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet

1. där penningtvätt är ett led för att dölja vinning av brott eller brottslig verksamhet, eller
2. som innefattar finansiering av terrorism.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om tillgången till personuppgifter i penningtvätsregister.

19 § I ett penningtvätsregister får personuppgifter behandlas som

1. kan antas ha samband med sådan brottslig verksamhet som avses i 18 § första stycket,
2. har rapporterats till Polismyndigheten med stöd av lag eller annan författning, eller
3. har lämnats av en utländsk myndighet som i sin stat ansvarar för arbetet med att förebygga, förhindra eller upptäcka sådan brottslig verksamhet som avses i 18 § första stycket.

21 § Polismyndigheten får föra ett internationellt register. Personuppgifter i det internationella registret får behandlas om det behövs för handläggningen

av ärenden som rör internationellt polisiärt samarbete eller internationellt straffrättsligt samarbete.

Uppgifter om dödsfall, olyckshändelser eller andra liknande händelser i utlandet får också behandlas i det internationella registret, om ärendet rör en fråga som ska handläggas av Polismyndigheten.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om tillgången till personuppgifter i det internationella registret.

5 kap.

1 § Personuppgifter får behandlas i Säkerhetspolisens brottsbekämpande verksamhet om det behövs för att

1. förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet som innefattar
 - a) brott mot rikets säkerhet,
 - b) terroristbrott enligt 2 § lagen (2003:148) om straff för terroristbrott,
 - c) brott enligt 3 § lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall, eller
 - d) tryckfrihetsbrott och yttrandefrihetsbrott med rasistiska eller främlingsfientliga motiv,
2. utreda eller beivra sådana brott som avses i 1, eller, efter särskilt beslut, annat brott,
3. fullgöra uppgifter i samband med personskydd,
4. fullgöra uppgifter enligt säkerhetsskyddslagen (1996:627),
5. fullgöra förpliktelser som följer av internationella åtaganden, eller
6. lämna tekniskt biträde till Polismyndigheten, Ekobrottsmyndigheten, Åklagarmyndigheten eller Tullverket.

2 § Personuppgifter som behandlas enligt 1 § får även behandlas när det är nödvändigt för att tillhandahålla information som behövs i

1. brottsbekämpande verksamhet hos Polismyndigheten, Ekobrottsmyndigheten, Åklagarmyndigheten, Tullverket, Kustbevakningen och Skatteverket,
2. en myndighets verksamhet, om informationen tillhandahålls inom ramen för myndighetsöverskridande samverkan mot brott,
3. Försvarsmaktens försvarsunderrättelseverksamhet och militära säkerhetstjänst, om det finns särskilda skäl att tillhandahålla informationen, eller
4. brottsbekämpande verksamhet hos utländsk myndighet eller mellanfolklig organisation.

Personuppgifter som behandlas enligt 1 § får även behandlas, om det är nödvändigt för att tillhandahålla information till riksdagen och regeringen samt, i den utsträckning skyldighet att lämna uppgifter följer av lag eller förordning, till andra.

Regeringen meddelar föreskrifter om att personuppgifter som behandlas enligt 1 § och som avser efterlysta personer och avlägsnanden ur landet får behandlas för att tillhandahålla information till vissa särskilt angivna myndigheter.

I ett enskilt fall får personuppgifter som behandlas enligt 1 § även behandlas för att tillhandahålla information för något annat ändamål än de som anges i första–tredje styckena, under förutsättning att ändamålet inte är oförenligt med det ändamål för vilket uppgifterna samlades in.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

På regeringens vägnar

BEATRICE ASK

Gunnel Lindberg
(Justitiedepartementet)